

zondag, 09 december 2018 10:26

De familie van der Werf in Canada

Hoe gaat hem met de familie van der werf van de Buorren 8 uit Engelum in Canada ???

Het is alweer een tijdje geleden dat de familie van der Werf van de Buorren 8 uit Engelum vertrok, maar net als toen ze in Zambia woonden leek het ons leuk om te weten hoe het met ze gaat. Deze keer werd het Canada en hoewel ze voor een jaartje vertrokken wonen ze er ondertussen alweer vierenhalf jaar. Net als in Zambia werkt Nico voor de Verenigde Naties. Deze keer is het niet voor de Voedsel en Landbouworganisatie (FAO), maar voor de milieuorganisatie UNEP. Nico vond een baan in het Secretariaat voor Biodiversiteit dat ongeveer hetzelfde werkt als het bekendere Secretariaat voor Klimaat. Het kantoor staat in Montreal, maar het werk is over de hele wereld en vooral gericht op ontwikkelingslanden. Het gaat er vooral over om het wereldwijd afgesproken beleid voor het behoud van biodiversiteit te helpen omzetten in beleid op nationaal niveau. Daar is veel training voor nodig en dat gebeurt op verschillende manieren. Nico reist dan ook veel en heeft onderhand al heel veel van de wereld gezien.

Voor de kinderen was het natuurlijk weer een hele verandering maar daar gaan ze steeds beter mee om. Wiske had al in Bolivia gewoond, beide meisjes ook in Peru, en alle drie de kinderen in Zambia. Dat alles maakte dat ze in ieder geval het Engels al behoorlijk goed onder de knie hadden, alleen kwam daar in de provincie Quebec de Franse taal nog bij. Toen de familie in 2014 vertrok, gingen Marieke en Toon eerst nog naar de basisschool en die bleek in heel Quebec voor de helft uit lessen in het Frans te bestaan. Dat was best weer moeilijk, maar ook een geweldige kans om op jonge leeftijd nog een taal op te pikken. Voor Wiske was het allemaal wat ingewikkelder want als je 13 bent en naar de tweede klas middelbare school gaat wil je niet de helft van de klassen missen. Wiske ging dan ook naar een privéschool waar alle lessen (behalve de Franse les) in het Engels waren.

Wiske , Marieke en Toon op bezoek in New York.

Naar school gaan lukt in de zomer en herfstmaanden nog wel per fiets, maar dat kan alleen omdat de familie van der Werf in een omgeving woont met rustige straten en zowaar zelfs een fietspad dat toevallig richting de school gaat. De kinderen kunnen ook het hele jaar met de schoolbus en dat is allemaal prima geregeld. Schoolbussen zijn net als in de film van die geel/oranje bussen. Dat vonden ze natuurlijk prachtig de eerste tijd. In de winter is er geen andere oplossing dan de schoolbus want er ligt zeven maanden per jaar sneeuw en dan is fietsen onmogelijk. Het wordt ook heel koud in dit deel van Canada, vaak wel -20 tot -35 graden. Daar moet op allerlei manieren rekening mee worden gehouden anders is het gevaarlijk. Nico had de kinderen dan ook geleerd dat het beter was om bij vreemde mensen aan te bellen dan om midden in de winter te lang buiten te staan, bijvoorbeeld als de schoolbus een keer niet kwam of grote vertraging had. Het is een keer gebeurd dat de bus van Toon en Marieke inderdaad niet kwam en gelukkig hebben ze toen bij mensen aangebeld en Nico gebeld.

Omdat Nico's zus al sinds 1994 in Canada woont en toevallig ook nog redelijk dichtbij (voor Canadese begrippen), kon zij helpen om Nico en de kinderen zo snel mogelijk te laten wennen, een huurhuis te vinden in Pointe Claire en ze wegwijs te maken in Montreal en omgeving. Later is zij ook de kinderen gaan helpen met hun huiswerk. Het is natuurlijk ook heel gezellig om familie in de buurt te hebben zowel voor zus Mirjam als voor Nico en de kinderen.

Naast werk en school is er in Canada heel veel te doen en te ontdekken, vooral als je van buitensporten, kamperen, kanovakanties en skiën houdt. En dat doet de familie van der Werf! Ze wonen aan de rand van een meer dat groter is dan de Fluessen en dat is natuurlijk geweldig voor kajakfanaat Nico. Vooral Marieke maar ook Toon varen vaak mee in een eigen kajak en hebben de grootste lol als er hoge golven zijn. Water is er trouwens overal in dit deel van Canada en als je vanuit Montreal een uurtje (of meer) naar het noorden gaat zijn er veel nationale parken met vooral met bossen begroeide heuvels met meren en riviertjes ertussen. In de zomer kun je daar fantastisch wandelen, kanoën, kajakken en kamperen. Je kunt ook kanotochten maken van een week of langer in de wildernis, stromend water (dagenlang) af kanoën, vissen, zwemmen etc. Vooral de kano-kampeervakanties zijn favoriet bij de familie. Je neemt dan al je kampeerspullen, kookspullen en eten mee in de kano op een tocht van een week waarbij je nauwelijks iemand tegenkomt. Water kun je zo uit de meren scheppen en drinken, en vis vangen maakt dat je niet iedere dag spaghetti hoeft te eten. Vuurtje stoken en daarop je eten braden kan en mag overal, zelfs iedere familiecampingplaats heeft een vuurplek en een picknicktafel. In de wildernis moet je wel rekening houden met beren en je mag geen toiletartikelen of etenswaren meenemen in je tent. Je etensvoorraad kan je het beste met touwen hoog tussen twee bomen hangen anders loop je het risico dat je ver in de wildernis plotseling je hele voorraad kwijt bent.

Kajakken met Toon.

Marieke bouwt een boomhut

In de winter kun je de bossen in op langlaufski's of met sneeuwschoenen aan. Je moet wel altijd rekening houden met extreme kou anders wordt het gevaarlijk. Alpineskiën kan ook op heel veel plaatsen en dat doet de familie van der Werf 's winters iedere week. De skigebieden zijn niet half zo

groot en hoog als in de alpen, maar het is altijd weer leuk om te kunnen skiën. Het is ook wel luxe om ieder keer een dagje te kunnen gaan en dan 's avonds gewoon weer thuis te zijn.

Maple lollies maken in de sneeuw is een traditie in Quebec.

Een rivier van een kilometer oversteken.

De sneeuw op het dak wordt te zwaar.

Marieke`s iglo.

Wat ook spectaculair is in dit deel van Noord-Amerika is de Indian Summer. In de herfst verkleuren alle bomen en zijn hele bossen rood, oranje, geel en groen. Vaak is het begin oktober nog zomerweer en als je dan gaat kamperen en varen is het net of je in een schilderij leeft.

Indian Summer.

Op zo'n zeven uur rijden van Montreal is een camping die aan de baai van de St Lawrence rivier ligt, precies op de plek waar die baai aan de kant heel erg diep is. Via mensen op z'n werk had Nico gehoord dat dat de plaats was waar je Walvissen kon zien vanaf de kant en toen ze daar eenmaal waren geweest wilden ze ieder jaar terug. Je kunt gewoon op de camping op de rotsen bij het water gaan zitten en dan komen er meerdere keren per uur verschillende soorten walvissen vlak langs zwemmen. Je hoort ze vaak aankomen want iedere keer als ze boven water komen spuiten ze met veel lawaai een hoop water de lucht in. Het schijnt ook de enige plek ter wereld te zijn waar je de Blauwe Vinvis vanaf de kant kunt zien en ook dat hebben Nico en de kinderen beleefd.

Toon en Nico in de kajak bij de walvissen.

Ze gaan ook regelmatig op vakantie buiten Canada. Ze zijn met Pasen in 2015 naar New York gereden, hebben een strandvakantie gedaan op Cuba en zijn naar Bolivia geweest om te zien waar Wiske geboren was en om oude vrienden op te zoeken. Ook zijn ze ieder jaar in Nederland op familiebezoek en verblijven dan altijd een paar dagen of langer in Engelum. Ze hebben na drie jaar Canada wel hun huis aan de Buorren verkocht omdat het al die tijd leeg stond maar dat weerhoudt ze er niet van om toch in Engelum langs te komen. De kinderen en vooral Toon missen Engelum ook nog altijd want het voelt nog altijd als hun thuis. Ze missen ook hun vrienden en vriendinnen, de gezelligheid en de saamhorigheid. Canada is prachtig als je van natuur houdt maar de mensen zijn individualistischer en materialistischer. Dat maakt alles soms een beetje oppervlakkig. Kortom, de familie van der Werf heeft uitstekende herinneringen aan Engelum en strijkt vast nog wel weer een keertje in Friesland neer.

On the top of the rock in NY.

Een oorlogsmonument en het vrijheidsbeeld.

Nico heel hartelijk dank voor deze prachtige reportage!